

Maya în Țara Crăciunului

Într-o țară îndepărtată, unde plouă aproape în fiecare zi, trăiește alături de mama și de frățiorul mai mare, o fetiță pe nume Maya. Are ochii mari și albaștri, iar părul blond îi ajunge până la jumătatea spatelui. Zâmbetul ei este atât de dulce, încât a și câștigat un concurs la școală în acest sens.

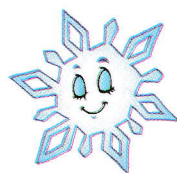
Maya este veselă mai tot timpul, cu excepția lunii decembrie. Deși magazinele și casele sunt împodobite cu ghirlande kilometrice, cu globulețe care mai de care mai atrăgătoare, cu instalații multicolore și cu spiriduși din turtă dulce, acolo nu ninge. Aceasta este supărarea fetiței cea mai mare... Chiar i-a mărturisit mamei că ar renunța oricând la cadourile de la Moș Crăciun pentru câțiva fulgi de nea. Mama nu a descurajat-o, ci i-a spus că orice dorință se poate îndeplini mai devreme sau mai târziu, dacă va crede cu adevărat în ea și dacă și-o va dori din tot sufletul.

Așa se face că în seara de Ajun, după ce au împodobit brăduțul din sufragerie

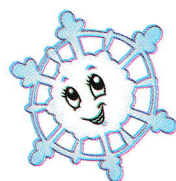
și după ce au lăsat sub el o tăviță cu un pahar cu lapte cald și trei fursecuri cu ciocolată, cei trei au mers la culcare. Maya a mai zăbovit câteva minute la fereastră și privind către cerul înstelat, așa s-a rugat:

„Doamne, știu că sunt micuță
Și că poate-am mai greșit,
Dar de mult am o dorință...
M-am gândit acum să-ți zic:

Știi? Eu nu vreau ciocolate,
Nici hăinuțe, jucării.

Aș dori, dacă se poate,
Fulgi, steluțe argintii!”

După ce s-a rugat, fetița a urcat în cameră, s-a băgat sub plapuma moale și cu privirea spre fereastră, a adormit.

Dimineață, când a coborât să vadă dacă a venit Moșul, Maya a simțit cum toată lumea o privea ciudat. Și-a analizat pijamaua cu pisicuțe, s-a uitat în oglindă și a văzut că totul era în regulă, apoi a întrebat-o pe mama ce se întâmplă. Aceasta

i-a spus că Moș Crăciun nu i-a lăsat doar darurile de sub brad, ci mai are încă unul afară. Puțin nedumerită de răspunsul mamei, fetița a mers la fereastră, a dat perdeluța la o parte și a rămas nemișcată. Afară, totul fusese acoperit de o pătură albă de nea. Copiii vecinilor construiseră deja un om de zăpadă și pentru că nu aveau un nas, au întrebat-o pe Maya dacă îi poate ajuta. Aceasta nu a mai stat nicio secundă pe gânduri, și-a pus ghetuțele, hăinuța groasă, mănușile și fularul și din fugă a luat un morcov din lădița cu legume și-a ieșit la joacă. Era atât de fericită că țara în care locuia, se putea numi de-acum și Țara Crăciunului.

Toată ziua și-a petrecut-o cu multe reprize de jucat în curte, mai ales că Moș Crăciun îi adusese cadou o...sanie. De unde o fi știut?

— Vedeți, dragii bunicii? Doamne-Doamne ascultă dorințele copiilor.

— Și nu le cere nimic în schimb, bunico?

— Ba da, Vlăduț. Le cere bunățate, pace, răbdare, muncă, înțelegere, iubire... Uite, dacă tu îți dorești

ceva foarte tare și dacă vei fi demn să primești, să nu crezi nicio secundă că dorința ta va rămâne neîmplinită.

- Bunico, îmi doresc să fii lângă mine mereu!
- Eu locuiesc deja în inimioara ta, Vlăduț și de-acolo nu voi pleca nicicând.
- Noapte bună, bunico! Ți-am pus o pătură pufoasă în inimioara mea.
- Noapte bună, puișor!

Aurică Fulgică

Voi știți că există o țară a fulgilor de zăpadă? Se numește Fulgeria și este vecină cu țara lui Moș Crăciun. Acolo trăiesc milioane de familii de fulgi. Toate aceste familii se înțeleg foarte bine, iar în fiecare an are loc un concurs prin care se stabilește cine va pleca în călătorie pentru a bucura copiii din întreaga lume. Anul acesta, concursul a fost câștigat de familia Fulguț.

Toți fulgii s-au adunat la petrecerea dată în